

Јован Јовановић Змај

**ПРАВОСЛАВНЕ
ПЕСМЕ И ПРИЧЕ**

Волео сам негда цвеће
— И сада ми јоште прија —
Ал' сад волим нешто веће:
Деца су ми најмилија.
У деци је света клица,
Нова моћ се у њим' крије,
Бољи свет би мог'о нићи,
Кад би знали развити је.
Волим дечју чисту душу
Посматрати, неговати;
Ако с' после унакази, —
То бар нећу дочекати.
*

Поздрављам вас, српска децо,
Топлим жељама,
Расејане по далеким
Разним земљама.
Сви сте браћа једне крви,
Дика роду свом,
Прим'те поздрав листом, цветом,
Вашим Н е в е н о м.
...

Јован
Јовановић
Змај

ПРАВОСЛАВНЕ ПЕСМЕ И ПРИЧЕ

Књижара Весела књига
Ваљево, 2024.

МОЛИТВА ГОСПОДЊА

ОЧЕ НАШ, Који си на небесима,
да се свети име Твоје,
да дође Царство Твоје,
да буде воља Твоја и на земљи
као на небу;

хлеб наш насушни дај нам данас;
и опрости нам дугове наше
као што и ми опраштамо
дужницима својим;
и не уведи нас у искушење,
но избави нас од злога.

ДВЕ НАЈВЕЋЕ ЗАПОВЕСТИ

1. Љуби Господа Бога свога свим срцем својим и свом душом својом и свим умом својим и свом снагом својом.
2. Љуби ближњегга свога као самога себе.
(Мт 22, 37 и 39; ср. Мк 12, 30 и 31)

БОЖИЈЕ ЗАПОВЕСТИ

...

5. Поштуј оца свога и матер своју, да ти добро буде и да дуго поживиш на земљи.

...

10. Не пожели ништа што је туђе.
(2 Мој 20, 2-17)

СРПСКИ ПРАВОСЛАВНИ ДОМ
(Који је пре свега ОСВЕЋЕН)

Има:

Свето писмо, иконе: „Христову и Богородичину, Крсне славе и Св. Саве“, крст, кандило, кадионицу, свећњак, босиљак, тамјан, читуљу, календар и молитвеник.

Чита:

Свето писмо, Житија светих, Православље, Мисионар, Светосавско звонце, остале верске часописе, дела надахнутих хришћанских писаца.

Празнује:

Све Црквене празнике.

Учествује:

У недељним и празничним богослужењима.

Моли се:

За здравље чланова дома, својих кумова, родбине, пријатеља; за богопознање својих непријатеља, за мир у целој свету; за живот по Божјој вољи у целој свету. За покој душа својих предака, умрле браће, сестара, деце, родбине, кумова, пријатеља и познаника.

Чува:

Духовно благо својих предака, а крсну славу као највећу светињу.

Стара се:

О верском и моралном васпитању својих

чланова, а нарочито деце.

Сведочи:

Хришћанске врлине својим часним и одговорним животом.

Живи:

У слози и љубави.

Проповеда:

Христа као Алфу и Омегу свога бића.

Помаже:

Градњу храмова и све мисијске акције своје Цркве.

Дочекује пароха у своме дому ради вршења верских обреда.

ШТА ЈЕ БОГ

У давна времена незнабожачки краљ Јеробоам запита једном славног мудраца Симонида Аморгинца:

- Шта је бог?

- Дај ми један дан на промишљање, - одговори мудрац – па ћу ти онда казати.

Кад је прошао тај дан, краљ дозвољава Симониду и заиска одговор.

- Дај ми два дана за размишљање, па ћу ти рећи.

Прођоше и та два дана и краљ понови своје питање.

Дај ми четири дана, - рече мудрац.

И тако је ишло једнако, Симонид је све по двапут више времена искао за размишљање.

Напокон је већ краљу дотрајало стрпљење, па срдито рече Симониду:

- Шта значи то непрестано одлагање?

- Што год више о Богу мислим, - одговори Симонид – све мање могу да га разумем и докучим!

Да је вама, децо, тај краљ поставио исто питање, би бисте му са неколико речи могли одговорити: ваш одговор би гласио: Бог је душа, Бог је истина, љубав и правда!

МОЖЕМО ЛИ ВИДЕТИ БОГА

Таш бих волео једном да видим тог вашег Бога!- рече негда неки незнабожачки цар побожним хришћанима.

Не можеш га видети, - беше одговор. Слабе су твоје очи да то поднесу!

Моје очи слабе?! – насмеја се цар. – Е хајде баш да покушамо!

Ти, дакле, заиста желиш да видиш Бога? – рече свештеник. – Па, добро! Изађи напоље да ти га покажем.

Било је то услед лета, кад су дани најтоплији, а баш је било подне. Свештеник изведе цара напоље, показа му сунце и рече: - Хајде, царе, загледај се најпре у сунце да ти се очи мало привикну на светлост.

- Шта!? – обрецну се цар. – Да се загледам у сунце? Па, ниједан човек не може у сунце гледати!

- Тако је, велики и свемоћни царе, - мирно рече свештеник. – А, видиш, сунце је тек једно од безбројних слугу Божјих. Кад су људске очи толико слабе да чак ни у слугу Божјег не могу гледати, зар верујем да би таквим очима самога Бога могао видети!

Цар не проговори ни речи, али од тада никада више није искао да му Бога покажу.

ПРИЧА О ДЕСЕТ БОЖЈИХ ЗАПОВЕСТИ

Тонка је седела и проучавала десет Божјих заповести, прочитавала их већ неколико пута. Покаткад би подигла очи горе, као да нешто премишља. У то уђе у собу њена старија сестра.

- Милице, - огласи се Тонка – растумачи ми, милим те, шта значи не сведочи лажно на ближњег свог? То не могу добро да разумем.

Милица јој одговори:

- То значи да кад те позову пред суд за сведока, онда треба да говориш истину, не смеш говорити друкчије него како је заиста било.

Е, па кад је тако, онда се то нас девојчица не тиче, јер ја знам да обично само људе позивају пред суд за сведоке, . примети Тонка.

- Једнога дана по подне опет су две сестре биле заједно. Лепо су се забављале својом великом лутком, али је луткина кецеља била мало подерана, требало би да јој се друга скроји и сашије – а баш имају довољан комадић fine материје. Само, где ли су њихове мале маказе? Где су? Нема их, негде се затуриле. И да не би дангубиле тражећи, Тонка се сети маминих маказа, па отрча до њеног шиваћег сточића и узе их.

- Ала красно секу, много лакше и лепше него њихове маказе, милина је њима сецкати и рецкати. Кројиле су

сестрице, прекрајале и колико не би морале – само зато што су маказе тако лепо секле. Кад су кецељу скројиле, секле су и неке папире, а Тонка се присети и корица неке старе књиге, па хајд’ да види може ли се и то сећи. И све је тако ишло славно и весело, само су им се прстићи већ мало нажуљили.

Али, гле! – опази Тонка да су се маказе мало расклиматале, не иде као што је до малочас ишло. Сад више не секу добро ни танак папир. Ето белаја! Шта ли ће рећи мати кад то види! Ал’, ево, већ се чују кораци, сад више нису имале времена ни да их врате на место, а не могу их тек код себе задржати.

Наједном се досети Тонка да их стави на сто њиховог брата Милутина, међу књиге и хартије, па кад се нађу покварене маказе, неће се наћи код ње. Како је смислила, тако је и учинила.

Мати им је била вредна жена, чим је дошла кући села је да шије. Тек што је почела, затребаше јој маказе, тражи их, тражи, али их не налази.

- Децо, - запита своје ћеркице – да ни су код вас моје маказе?

- Нису код нас, мајчице. – одговорише Тонка и Милица једногласице (а нису ни лагале, јер маказе заиста нису биле код њих).

Мати је и даље тражила, испреметала је све где год је мислила да би маказе могле бити, па напokon их потражи и на Милутиновом писаћем столу, где баш није било све у најбољем реду.

САДРЖАЈ

МОЛИТВА ГОСПОДЊА	5
ШТА ЈА СВЕ ИМАМ	9
МОЛИТВЕ НАШЕ МАЛЕ ДАНИЦЕ	10
ЂУЛИЋИ (65)	15
БОЖЕ	15
ЂУЛИЋИ УВЕОЦИ (55)	17
БОЛЕСНИК КОМЕ ЛЕКА НЕМА	18
ОДЛУКА	19
АНЂЕО БРАНИТЕЉ	20
АНЂЕО У САТУ	21
АНЂЕО	24
АНЂЕО ХРАНИЧ	24
ЈЕДНОЈ ДЕВОЈЧИЦИ У СПОМЕНИЦУ	25
АНЂЕО И ЂАВО	26
БРАТ И СЕЈА	29
ПОРУКА С НЕБА	30
ПЕСМА О ПЕСМИ	31
ПОТОП	36
ИДЕ БОЖИЋ, ИДЕ	44
БОЖИЋ, БОЖИЋ БАТА	45
БОЖИЋ	48
ПЕСНИК ПРЕД БОЖИЋ	49
ХРИСТОС СЕ РОДИ	52
РОДИО СЕ ХРИСТОС!	53
ЈЕЗГРА ХРИСТОВОГ НАУКА	55
ХРИСТОС И ДЕЦА	57
ДОБРО ЋЕ БИТИ ДА ЧУЈЕТЕ И ОВО	60
ХРИСТОС НА МОРУ	60

ХРИСТОС НА МАСЛИНОВОЈ ГОРИ	62
ПРОЛЕЋЕ И УСКРС	63
УДЕЛА СИРОМАШНЕ УДОВИЦЕ	64
БОГАТАШ И УБОГИ ЛАЗАР	66
СВЕТКОВИНА	67
ДОБАР МЕЂУ ЗЛИМА	68
НА ВЕЛИКИ ПЕТАК	70
НЕ БОЛИ ГРДЊА ВЕЋ ИСТИНА	72
ПРОЛЕЋЕ И УСКРС	73
ХРИСТОС ВАСКРС!	75
ХРИСТОС ВАСКРС	76
ТВОЈА РОЂЕНА ЦРКВИЦА	79
ЂУЛИЦИ УВЕОЦИ (2)	80
БЕЛА ЦРКВА	80
ДУХОВСКА ПЕСМА 1886	83
СВЕТИТЕЉ НИКОЛА	86
НА СВЕТОГ САВУ	87
СВЕТИ САВА	89
КОЛАЈНА СВЕТОГ САВЕ	92
ЧЕТИРИ ЖЕЉЕ	94
ГДЕ ЈЕ РАЈ	95
ТО ЈЕ БОЖЈА ВОЉА	96
ТЕШКО РОДУ	97
СЛОГА	98
СРПСКИ ЈЕЗИК	99
А ВЕРУЈТЕ	100
ВИДОВ-ДАН	103
ИД' У ШКОЛУ, ДРАГИ СИНЕ	106
ШТА ИМАМО ОД ПЧЕЛА	109
ЗА ЧИТАОЦЕ ПОЧЕТНИКЕ	110
МАТЕРИ	110

ШТА ЈЕ БОГ	112
МОЖЕМО ЛИ ВИДЕТИ БОГА	113
ИМЕНА БОЖЈА	114
МИСЛИ УВЕК НА БОГА	116
ДЕСЕТ ЗАПОВЕДИ БОЖИХ	117
ПРИЧА О ДЕСЕТ БОЖИХ ЗАПОВЕСТИ	119
МИЛОСРДНИ САМРЈАНИН	123
МУЧЕНИЦИ ЗА ВЕРУ ХРИСТОВУ	125
СВЕТИ СЛОВЕНСКИ АПОСТОЛИ ЋИРИЛО И МЕТОДИЈЕ	128
СВЕТИ СРПСКИ КРАЉ ВЛАДИМИР	131
СТЕФАН НЕМАЊА – СВЕТИ СИМЕОН МИРОТОЧИВИ ..	137
ДВА ГОВОРА О СВЕТОМ САВИ	140
МАНАСТИР ХИЛАНДАР	146
СТЕФАН НЕМАЊИЋ – ПРВОВЕНЧАНИ КРАЉ СРПСКИ .	147
МАНАСТИР ЖИЧА	149
СВЕТИ КРАЉ МИЛУТИН	150
СВЕТИ СТЕФАН ДЕЧАНСКИ	152
СТЕФАН ДУШАН СИЛНИ И ПРВА СРПСКА	
ПАТРИЈАРШИЈА	154
СВЕТИ МУЧЕНИ КНЕЗ ЛАЗАР	156
БАЈКА ЗА БАДЊЕ ВЕЧЕ	158

ШТА ЈА СВЕ ИМАМ

Ево имам два ока у глави,
Њима гледам како с' небо плави,
Видим цвеће, птице, рибе чиле,
Видим моје родитеље миле.
Очи моје, Богу хвалу дајте,
Очи моје, весело гледајте!
Ево имам ува два,
Послушна су обадва.
Њима слушам, кад нам вели нана:
Децо моја, будите ваљана!
И кад баба зове да се ради:
Ко год ради, не боји се глади.
Имам уста да говорим њима
Оцу, мајци, пријатељ'ма свима;
Што год мислим, казат' могу,
Што год не знам, питат' могу,
Могу певат' смејати се могу,
Ох, па могу молити се Богу!
Имам срце малено у груд'ма,
Весело је међу добрим људ'ма,
Љуби све што ј' добро, љуби силно,
Ал' откуд ми срце, ко ми га дарив'о?
Бог ми га је дао, та зар не знам, гле,
Бог ми дао срце, Бог ми дао све!

www.knjizaraodisej.rs
www.veselaknjiga.com

 [facebook.com / online.knjizara.vesela.knjiga](https://www.facebook.com/online.knjizara.vesela.knjiga)
 [instagram.com / kjizara_vesela_knjiga](https://www.instagram.com/kjizara_vesela_knjiga)

